

ΣΠΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ..... Φράγκα 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίᾳ... » 15
 Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίτ. Τ. 1
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ..... φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπαξ... λεπτά 40
 » » » δις... » 25
 » » » τρίς καὶ τετράκις... » 20
 » » » πεντάκις καὶ ἑξακις... » 15

Γραφεῖον τῆς "ΣΠΕΡΑΣ" ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς "ΣΠΕΡΑΣ" τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Πάνας).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2)14 Μαρτίου, ὥρα 9 μ. μ. — Ἡ κυβέρνησις τῆς βασιλείας ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ συγκροτηθέντι σήμερον ἀπεδέχθη ἐν ἀρχῇ τὴν ἰδέαν πρωτοκόλλου ὑπογραπτέου ὑπὸ τῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντιπροσωπευθεισῶν ἑξ μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ λόρδος Δέρβυ καὶ ὁ κόμης Schouvaloff συζητοῦσι τὰ τοῦ κειμένου τοῦ πρωτοκόλλου τούτου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 2)14, ὥρα 6, 50 μ. μ. — Ἡ γλῶσσα τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων προῦποδηλοι ὅτι ἡ Ἀγγλία δεχθήσεται τὰς βωσικὰς προτάσεις ὥσως μετὰ ἐπιφυλάξεων, αἵτινες δὲν θὰ ἐμποδίσωσι τὴν Ρωσίαν τοῦ ν' ἀφοπλισθῇ.

Οἱ «Καίριοι» βεβαίουν ὅτι οἱ ὅροι τῶν βωσικῶν προτάσεων θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἄλλων Δυνάμεων μέτριοι.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1)13. — Ὁ κόμης Σουβαλὼφ ἀναχωρῶν εἰς Λονδίνον εἶχε λάβει τὰς τελευταίας ὁδηγίας τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Πετροπόλεως μετὰ τῆς παραγγελίας ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτὰς τῇ ἀγγλικῇ κυβερνήσει. Ἐφημερίδες τινες λέγουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία θ' ἀποδεχθῇ τὰς βωσικὰς προτάσεις οὕσας μετρίως καὶ συνδιαλλακτικὰς. Ὁ δούξ Δεκάξ δίδει τὴν ἐσπέραν ταύτην δείπνον εἰς τὸν στρατηγὸν Ἰγνάτιεφ, οὗτινος εἶναι πιθανὴ ἡ εἰς Λονδίνον ἀναχώρησις.

Κ)ΠΟΛΙΣ 1)13. — Οὐδὲν εἰσέτι θετικὸν ἐγνώσθη περὶ τῆς θέσεως τῶν μετὰ τοῦ Μαυροβουνίου διαπραγματεύσεων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐχομεν θετικὴν πληροφορίαν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἱσταμένου μηνὸς ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν βασιλέων καὶ χάριν ἀναρρώσεως. Ἡ Α. Γ. θέλει διατρέψῃ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς ἐπεψηφίσθη εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐντόκων γραμμάτων ἡρξάτο δὲ ἡ εἰς γ' ἀνάγνωσιν συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου ἡγόρευσαν ἐπὶ τούτου οἱ κκ. Καραγάκιος, Ριζάκης, Φιλήμων, Μαυρομαρξῆς, Ροντήρης καὶ Δελιγεωργῆς ἡ συζήτησις θέλει ἐξακολουθήσῃ σήμερον.

— Διὰ τοῦ ἐκ Κιχλημκίου κατὰπλεύσαντος ἀτμοπλοίου

τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας ἀφίκετο ὁ βουλευτὴς τῆς Μέσσης κ. Κ. Βασιλάκης.

— Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκοντο οἱ βουλευταὶ κκ. Πατρινὸς (Πατρῶν) καὶ Ἀνδ. Νοτκρῆς (Κορίνθου).

— Χθὲς ἀφίκετο ὁ βουλευτὴς Τήνου κ. Κρόλος Νάξος.

— Τὸ ἐκ Τερζέστης ἀναμενόμενον αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον οὐδὲ γὰρ ἀφίκετο, κατὰ τηλεγραφικὴν δὲ ἐκ Σύρου εἶδῃσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων ἀπέπευσεν ἐκεῖθεν τὴν 10 π. μ.

— Δεκανεὶς τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος ἐξελέχθησαν οἱ φοιτηταὶ κκ. Ι. Ραΐσης, Δ. Βότσης, Ι. Σαρμῆς, Εμ. Καλογεργῆς, Ελ. Δρίτσας, Σανόπουλος, Κηρύκος, Παπαδόπουλος, Κ. Γ. Ἀφεντάκης, Πασπάτης, Κουμαριανὸς, Δημ. Ἀντωνιάδης, Ιω. Καλογερόπουλος, Παπαχρονόπουλος, Γ. Παρρασκευόπουλος, Ν. Νικοτσαρῆς, Δ. Σταθάκης, Σούρας, Μιτάκης, Δαγκούσης, Πολυχρονόπουλος, Μισυρλῆς, Μηστόπουλος, Νικιτιάρας. Ἐξελέχθησαν δὲ καὶ τινες ἄλλοι μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεξιμοῦ ἢ ἐκλεχθέντες εἰς ἀνώτερον βαθμὸν.

— Ὁ κ. Σάμιερ ἤρξατο ἀπὸ τοῦδε ἐκγυμνάζων τὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς διὰφορα πένθιμα μουσικὰ συνθέματα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἐπιταφίου τῆς μεγάλης Παρασκευῆς. Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ἐν ἀφιερούμενον εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Μεσολογίου πεσόντας ἥρωας, ἔργον τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ ἱππικοῦ κ. Καπελμάιερ, ὅπερ οἱ ἀκούσαντες ἐκκινουσι πολὺ.

— Ἀπεβίωσε χθὲς ὁ ταγματάρχης τῆς οἰκονομίας καὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρητῆς τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν Λεωνίδας Κόντογλου. Ἡ κηδεία αὐτοῦ γενήσεται σήμερον τὴν 10 πρωΐνῃν ὥραν.

— Ἐξεδόθησαν δύο ἀριθμοὶ νέας ἐφημερίδας τῆς «Ἐποχῆς», συντασσόμενης ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ν. Πατάκη καὶ ἐκτιδομένης τρίς τῆς ἐβδομάδος. Οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀγορασταὶ τῆς ἐφημερίδος ταύτης λαμβάνουσι μέρους εἰς λαχεῖράν ἐκκυβεύμενον μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἑκάστου φύλλου, ὁ πρῶτος δὲ ἀριθμὸς κερδίζει δρ. 10.

— Μεθαύριον διδάχθησεται ἐν τῷ παρὰ τὰ Χρυστεῖα θεάτρῳ ἡ «Παραμονὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως» τοῦ κ. Ραγκάδου.

— Εἰς τοὺς ὑποβληθέντας τῷ νομάρχῃ Ζακύνθου ποσολογισμοὺς τῶν μονῶν τῆς νήσου ταύτης, ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Νικόλαος προσέθηκε δαρχ. 150 διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον ἐκ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου καὶ ἀνὰ δρ. 50 ἐκ τῶν μονῶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τῆς Σπηλαιωτίτσας.

— Ο γνωστός ἡθοποιὸς κ. Ἀρνωτάκης ἐνοικίασε διὰ δύο ἐσπέρας τὸ θέατρον Ἀθηνῶν· οὕτω τῇ συμπράξει τῆς ἐταιρίας ὁ «Ἀριστοφάνης» θέλει παραστήσει τὴν «Ματθίλδην» τοῦ Σύν.

— Τὴν ἐσπέραν ταύτην γενήσεται ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσῷ» ἡ προχθὲς ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας ἀναβληθεῖσα ἀνέγνωσις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γ. Ξένου τῆς βιογραφίας τοῦ Γερσίου Λιβαδῆ.

— Οὐχὶ ἐν Σύρῳ, ὡς κατὰ τυπογραφικὸν λάθος ἐν χθεσινῷ φύλλῳ εἴπομεν, ἀλλὰ ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης ἀνεκαλύφθη ὁ περιεργότατος ἀρχαῖος φακὸς, ὁ ἐπιδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀναγνωστῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς γαλλικῆς σχολῆς.

Ἑργασίαι τῆς Βουλῆς

Συνεδριάσις τῆς 3ας Μαρτίου

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεταὶ τῇ ὥρᾳ 1 λ. 35 Μ. Μ.

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Θρασυβούλου Ζαῖμη.

— Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Ἐπιψηφίζεται εἰς γ' καὶ τελευταίαν ἀνέγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐντόκων γραμματίων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μεταβαίνομεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν.

ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ. Τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη, εἶναι ἀκατανόητον, ἀναιροῦν εἰς τὰ κυριώτατα τὸν νόμον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν ὡς καὶ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Ὁ νόμος περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν, ἄνευ τῶν ἤδη προτεινομένων μεταρρυθμίσεων, εἶναι ἀνεφάρμοστος καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπαρξίς κυδερνήσεώς τινος ἰσχύοντος τοῦ νόμου ἐκείνου.

— Ὁ κ. Φιλήμων ἀντικρούει τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ὑπερασπίζει λαβὼν μετ' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομαρξᾶς. Ὁ κ. Ροντήρης κατακρίνει ὡσαύτως τὸ νομοσχέδιον καὶ ὑποβάλλει τροπολογίας τινάς.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Ὁ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμος ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς βουλῆς πρὸ δύο μηνῶν, ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῶν προκατόχων μας, οἵτινες ἦσαν καὶ οἱ συντάξαντες αὐτὸν, ἢ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς πτώσεώς των· προφασίζονται ὅτι ὁ νόμος εἶχεν ἑλλειψίν τινα, ἀλλὰ τότε διὰ τί ἤδη κατακρίνουσι τὰς μεταρρυθμίσεις; Ὁ νόμος πρέπει νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῶν ὑπουργῶν καὶ οὐχὶ νὰ ἐξευτελίζῃ ταῦτα ὡς ὁ ψηφισθεὶς. Ἐρωτῶ τοὺς προκατόχους μας, ἀναγνωρίζουσιν ἀτελείας ἐν τῷ νόμῳ; ἂν ἀρνοῦνται τοῦτο, τότε διατὶ δὲν τὸν ἐδημοσίευσαν; Δέχονται αὐτοὶ ὁ νόμος οὗτος νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν;

Ἐσφικμέναι εἶναι αἱ θεωρίαι τῶν προκλησάντων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ κρίνωσι τὴν πολιτικὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν μὲ τοὺς ξηροὺς κανόνας τῶν κοινῶν πράξεων· ὅταν ἐψηφίζομεν τὸν νόμον περὶ εὐθύνης, ἐλησμονήσαμεν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τόπου καὶ μετεβόλομεν αὐτοὺς εἰς γενικὸς γραμματεῖς· ἀπητήσαμεν νὰ κλεισθῇ ὁ ὑπουργὸς εἰς δεσποτήριον, διότι ἐξ ἀμελείας ἐγένετο παρὰ βίας ἀρθροῦ ἐνὸς λησμο-

νομένου νόμου, ἐξ οὗ οὐδεμία ἡ ἐλαχίστη βλάβη ἐγένετο. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι ὀρθά. Κατακρίνουσιν οἱ ἐναντίοι τὴν κενотоμίαν τοῦ νόμου, καθ' ἣν οἱ τμηματάρχαι εἶναι ὑπεύθυνοι· ἀλλὰ διατὶ κατακρίνουσι τοῦτο; μήπως οὕτω μειοῦται ἡ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν, ὅταν καθίσταται συνυπεύθυνος ὁ τμηματάρχης ὁ μελετῶν τὴν εἰσαγομένην ὑπόθεσιν; Ἐὰν θέλετε νὰ ψηφίσῃτε νόμον σοφὸν, πρέπει νὰ ἤσθε ἐπεικεῖς. Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου μας ἠθελησαμεν νὰ δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν.

ΜΙΑΗΣΙΣ. Ὁ κ. Δεληγεώργης εἶπεν ὅτι ἡμεῖς εὗρομεν ἀτελείας ἐν τῷ νόμῳ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν. Ἀλλὰ πῶς ἡμεῖς ἐθεωρήσαμεν τὸν νόμον τοῦτον ἀτελεῖ, ἀφοῦ τὸν ἐδημοσίευσαν; (θόρυβος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ἀποδοκιμασίαι ζωηραὶ ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐγείρονται).

ΦΙΛΗΜΩΝ. Δὲν πτοούμεθα ἡμεῖς ἀπὸ τὰς ἀποδοκιμασίας. Κύριε Μίλησι, δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃτε· πρῶτον ἤδη ἐξευτελίζεται οὕτω ἀντιπρόσωπος ἀγορεύων (ὁ θόρυβος ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις ἐπιτείνεται, ἄλλων ἀποδοκιμαζόντων καὶ ἄλλων ἐπευφημούντων).

ΡΑΛΛΗΣ. Προτείνω νὰ ἐκκνωθῶσι τὰ ἀκροατήρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διέταξεν τὴν ἐκκένωσιν τούτων.

(Ἐκκινεῖται τὸ γενικὸν θεωρεῖον, ὡς καὶ τὸ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων).

Σ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Δὲν πρέπει νὰ πτωόμεθα ἐκ τῶν θορύβων τῶν ἀκροατηρίων. Ἡ βουλὴ πρέπει ν' ἀποφασίσῃ, ὅπως ἐν ἐκάστῳ θεωρεῖῳ τεθῶσι κλητῆρες, στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, ἵνα ἐμπυδίζωσι τοὺς θορύβους. Παράκαλῶ δὲ τὸν κ. πρόεδρον νὰ φροντίσῃ ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ προηγουμέναι κακοήθειαι, ὅτε οἱ ἀποβληθέντες τῶν θεωρείων συνῆλθον πρὸ τῶν προφυλακίων τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἐζητωκραύγαζον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διὰ νὰ παύσουν αὐτὰ, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ἡ βουλὴ, ὅπως μόνον δι' εἰσιτηρίων εἰσέρχωνται εἰς τὰ θεωρεῖα.

ΒΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Μάλιστα.

Ν. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ. Καὶ νὰ μὴ δίδωνται τόσα πολλὰ.

Ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται εἰς τὴν αὔριον

ὥρα 6 καὶ 45' μ. μ.

(1) Γκέντζ περὶ Καποδιστρίου.

Διαλαβόντες ἐν προηγουμένοις φύλλοις περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας ἀπὸ δημοσιευθείσης ἀλληλογραφίας τοῦ ἱπποῦ Gentz, παρεστήσαμεν ὁπόσον διαφέρουσι τὰ ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς περὶ τὰ ἀνατολικά ἀσχολούμενους. Ὡς πρὸς δὲ τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκτικτέρας προσοχῆς ἀξίαι εἶναι αἱ περὶ Καποδιστρίου πληροφορίαι καὶ κρίσεις, διό καὶ παραθέτομεν ἀποσπάσματα ἀφ' ὧντα εἰς τὸν ἔσχατον Ἑλληνα πολιτευτὴν.

Γράφων ὁ Gentz πρὸς τὸν ἡγεμόνα Καρατζῆν περὶ τῆς κανονιστικῆς τῶν τῶν Ἰονίων νήσων συνθήκης, ἐκφράζεται καὶ αὐτῇ καὶ περὶ Καποδιστρίου ὡς ἑξῆς:

«Ἐν Βιέννῃ τὴν 4 Ἰανουαρίου 1816

«Ἡ δευτέρα συνθήκη, περὶ ἧς δεῖν ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα, ἡ κανονιστικὰ τὴν τύχην τῆς Ἑπτανήσου, εἶναι ἀξία ἰδιαίτερης προσοχῆς. Ἡ ὑμετέρα ὑψηλότης θέλει βεβαίως μάλιστα

θαι ευχαρίστως τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς συνθήκης ταύτης. Ὀλίγιστοι εἰσὶν οἱ γνωρίζοντες αὐτὴν· θέλει δὲ τοσούτῳ μᾶλλον κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν, καθόσον θέλει πληροφορήσει ὑμᾶς περὶ ἀνδρὸς, ὅστις πέφρωται, κατὰ τὰ φαινόμενα, νὰ διαπρέψῃ ἐν τοῖς δημόσις πράγμασιν.

«Ὁ κόμης Καποδίστριας, ὁ συντάξας τὴν συνθήκην ταύτην, ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1776 ἢ 1777. Διατρίψας ὀλίγα ἔτη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Παδούβας πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἱατρικῆς, ἦν, ὡς τινες λέγουσι, μετῴληεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἐγκατέλιπε τὸ στάδιον τοῦτο καὶ μετέβη εἰς Βιένναν, ἔνθα διὰ τοῦ ευειδοῦς προσώπου του, διὰ τῆς εὐφυΐας του, διὰ τῆς κοσμίας αὐτοῦ συμπεριφορᾶς καὶ τῆς μεγίστης μετριοφροσύνης καὶ προχότητος, ἐφείλκυσε τὴν εὐνοίαν πολλῶν καὶ τινων ὑπαλλήλων τῆς βωσικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Anstedt, νομίζω, ὃν τότε γραμματεὺς τῆς ἐν Βιέννῃ βωσικῆς πρεσβείας, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν, ὅπου ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς παρὰ τε τῇ αὐτῇ καὶ παρὰ διαφόροις ἐπίσημοις προσώποις, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας προστασίας τοῦ κ. Novosiltoff, οὗ τὴν γνώμην εἶχε περὶ πολλοῦ ὁ αὐτοκράτωρ. Λαβὼν ὑπηρεσίαν ἐν Ρωσίᾳ ἐξεπλήρωσε διαφόρους διπλωματικὰς ἀποστολὰς ἀσημάντους, μέχρις οὗ, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1813, κατάρθωσε νὰ διακριθῇ ἐν τινι ἀποστολῇ σπουδαία. Ἡ ὕμετέρα Ὑψηλότης ἐνθυμεῖται βεβαίως ὁποῖας συζητήσεις διήγειρε τότε μεταξὺ τῶν συμμάχων τὸ περὶ τοῦ συντάγματος καὶ τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλβετίας ζήτημα καὶ ὁποῖον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ζέσις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ ὑποθέσει ἐκείνῃ. Ὁ κόμης Neesselrodt προέτεινεν αὐτῷ ν' ἀποστείλῃ τὸν Καποδίστριαν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην. Οὗτος δὲ τοσαύτην ἀπέδειξε φρόνησιν καὶ δεξιότητα, ὥστε ἐντὸς μικροῦ προσεκλήσατο τὴν ἀγάπην ἀπάντων τῶν κομμάτων· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γοητευθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκθέσεων του, διώρισεν αὐτὸν πρέσβυν ἐν Ζυρίχῃ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἔμεινε μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1814, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ μετεκλήσατο αὐτὸν εἰς Βιένναν, ἵνα ἐργασθῇ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς τύχης του. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε ψυχρανθῇ πρὸ καιροῦ πρὸς τὸν κόμητα Neesselrodt, διότι ἐνόμιζεν αὐτὸν φίλον τῆς Αὐστρίας καὶ μάλιστα τοῦ πρίγκηπος Μετερνίχου· εἶχε δ' ἐντελῶς ἀπομακρύνει τὸν Anstedt, ἀναγνωρίζων μὲν τὴν ἱκανότητά αὐτοῦ, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος τὴν ἀκριτομυθίαν καὶ τὰς κακολογίας καὶ τὰς λοιδορίας αὐτοῦ. Τὸν κόμητα Ραζουμόφσκιν καὶ τὸν κόμητα Στάκελμπεργ ἐθεώρει ὁ αὐτοκράτωρ ὡς παλαιὰς διπλωματικὰς μηχανὰς μὴ δυνάμενας ν' ἀκολουθήσωσι τὴν πορείαν του, καταστάσας δὲ ὁχληράς. Ὁ Καποδίστριας λοιπὸν ἔμεινε μόνος κύριος τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἔγινεν ἐντὸς ὀλίγου ὁ προσφιλὴς γραμματεὺς, ὁ μυστικὸς σύμβουλος καὶ ὁ φίλος σχεδὸν τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ ἀφιλοκέρδεια περὶ τε τὰς θέσεις καὶ τὰ χρήματα, ἡ ἀφελὴς καὶ σώφρων διαγωγὴ του καὶ ἡ μεγίστη εὐκρίνεια συνδυαζομένη ἐπιτηδείως μετ' ἄκρας ὑποταγῆς, ἐπαγίου καὶ ἡῤξαν ὅσημέραι τὴν ἐπιρροήν του.

«Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῶν Ἰονίων νήσων· ὃν δὲ ποτε λίαν ευχαριστημένος δι' ἄλλην τινα ὑπηρεσίαν, ἦν προσήνεγκεν αὐτῷ ὁ Καποδίστριας, τῷ εἶπε περὶ τινος τοιαύτης ὁμιλίαν «ὅτι ἀνατίθεται ἐντελῶς εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅτι δωρεῖται αὐτὴν αὐτῷ». Σπανίως λαμπρότερον δῶρον ἐδόθη ὑπὸ ἀνακτος εἰς ἰδιώτην ἀγαπῶντα πατριᾶς τὴν ἐκυτοῦ πατρίδα.

«Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἥτοι περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου 1815, ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἰονίων νήσων δὲν εἶχεν

εἰσέτι συζητηθῇ ἐν τῷ Συνεδρίῳ, ἀλλ' ὅμως ἦτο γνωστὸν ὅτι αἱ ὁδηγίαι τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλίας ἀπέβλεπον εἰς τὰ ἑξῆς· 1) εἰς τὸ ν' ἀσφαλίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐλευθέρου πολιτεύματος ὑποσχέσεων τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἰονίων νήσων· 2) εἰς τὸ νὰ προσφέρωσιν, ἐπὶ τῷ ὄρει τούτῳ, τὴν προστασίαν τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Αὐστρίαν.

«Ὁ κόμης Καποδίστριας πεποιθὼς, ὅτι ἐκ πασῶν τῶν δυνάμεων ἡ Ἀγγλία ἠδύνατο νὰ ὠφελήσῃ μᾶλλον τὴν πατρίδα του διὰ τε τῶν φιλελευθέρων αὐτῆς ἰδεῶν καὶ διὰ τῆς δημοκρατικῆς αὐτῆς ἰσχύος, ἐπεθύμει ἀνέκασθεν ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ τύχη τῆς Ἑπτανήσου. Ἀλλὰ (τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἄκραν αὐτοῦ τιμιότητα) δὲν ἐλησμόνησεν ὅτι ὑπηρετεῖ τὴν Ρωσίαν οὐδ' ὅτι ὤφειλεν ἐν τῇ διαπραγματεύσει ταύτῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς Εὐρώπης ἀπᾶσης. Βλέπων τὰς γιγαντιαίας προσόδους τῆς τῶν ἀγγλῶν ναυτικῆς δυνάμεως καὶ ἐννοῶν ὅποιοι ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν ἐκ ταύτης κίνδυνοι διὰ τὰ κράτη τῆς ἡπείρου ἐν ἄλλοις καιροῖς καὶ ἐν ἄλλαις περιστάσεσι, κατεσίγασε τοὺς προσωπικοὺς αὐτοῦ πόθους καὶ ἤρξατο τῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν διαπραγματεύσεων.

«Ὀλίγοι συνδιασκέψεις μετὰ τοῦ πρίγκηπος Μετερνίχου ἔπεισαν τὸν Καποδίστριαν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ νὰ τεθῇ ἡ Ἑπτανήσος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσίας ἦτο ἀκατόρθωτον. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ἐχθρὸς ὢν τῶν συνταγματικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν συνταγματικῶν τύπων, ὅσον ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἶναι φίλος αὐτῶν, δὲν ἠθέλε νὰ δεχθῇ κατ' οὐδένα τρόπον τὸν προκαταρκτικὸν ὅρον, ἐφ' οὗ ἐπέμενον ἐκ συμφώνου ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία. Συγκατετίθετο δὲ μόνον νὰ παραχωρήσῃ προνόμιόν τινα, τὰ ὅποια οἱ ἄλλοι ἐθεώρουν ὡς πολὺ κατώτερα τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Παρήτησαν λοιπὸν τὴν διαπραγματεύσιν καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶχον ἐντολὴν ν' ἀρχίσωσιν ἑτέραν, ἀνέβαλον τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως συζητηθῇ χωριστὰ μετὰ τὸ πέρας τοῦ συνεδρίου.

«Μετὰ τὴν σύνοτον τοῦ 1815 ἐκστρατεῖαν, οἱ βασιλεῖς συνήλθον ἐκ νέου ἐν Παρισίοις. Ἡ ἐπιρροή τοῦ κόμητος Καποδίστριας ἡῤξησεν ἔτι ἐπαισθητῶς. Τινὲς ἐνόμισαν ἐπὶ στιγμὴν, ὅτι ἀντεστᾶθμίζον αὐτὴν ἡ ἐπιρροή τοῦ στρατηγοῦ Ραζο di Βοργο, πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας ἐν Παρισίοις, πρὸς δὲ ὃν ὁ αὐτοκράτωρ εἶχεν ἐπιδείξει προφανῆ προτίμησιν κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἐν Παρισίοις διαμονῆς. Ἀλλ' ἔνεκα τοῦ ὁμηγετικοῦ καὶ βιαίου αὐτοῦ χαρακτῆρος, ὁ Ραζο di Βοργο δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ εὐνοίαν διαρκή. Ὁ αὐτοκράτωρ χωρὶς νὰ ἐκφορᾷ ἀντιμέτωπον, ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν κατ' ὀλίγον καὶ ἔπαυσε νὰ τὸν συμβουλευέται. Τὸν κόμητα Neesselrodt διετήρει εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου τοῦ μόνου αἰτήματος ἀγάπης, ὅπερ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν ἀγαθότης καὶ ἡ προχότης τοῦ χαρακτῆρος του, πρὸς δὲ καὶ ἡ πιστὴ φιλία τοῦ κόμητος Καποδίστριας, ὅστις ἐφείλων αὐτῷ ἐν μέρει τὴν προαγωγήν του, δὲν ἔπαυεν ὑπερασπίζων αὐτὸν παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ. Ὁ πρίγκηψ Ραζουμόφσκιν αὐτὸν παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ ὡς ἐν Βιέννῃ. Ὁ Καποδίστριας ἦτο ἄσημος ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βιέννῃ. Ὁ αὐτοκράτωρ διώρισεν αὐτὸν Γραμματεῖ τῆς ἐπικρατείας καὶ ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων μετὰ τοῦ Neesselrodt τῷ ἀνέθεσαν ἀποκλειστικῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπραγματεύσεως καὶ πασῶν τῶν μεγάλων ὑποθέσεων.

«Ἐπανερχόμενος τότε μετὰ τοῦ λόρδου Castlereagh εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἰονίων νήσων, ἔπεισαν ἐντὸς ὀλίγου τὸν

ὑπουργὸν τοῦτον ν' ἀσπασθῇ ἐντελῶς τὴν γνώμην του. Ἀρνηθείσης τῆς Αὐστρίας πάντα προκαταρκτικὸν ὅρον, ἡ Ἀγγλία ἐθεώρησεν ἐαυτὴν ἐλευθέραν νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ Καποδιστρίου. Οἱ ὅροι συνεφωνήθησαν πρῶτον μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ λόρδου Castlereagh, μετὰ ταῦτα δὲ τὸ σχέδιον τῆς συνθήκης ἐπαρτυρίσθη εἰς τὴν ὑπουργικὴν συνδιάσκεψιν. Ὁ πρίγκηψ Μετερνίχος μὴ δυνάμενος ν' ἀντιτάξῃ οὐδὲν εἰς συμβιβασμὸν, εἰς ὃν ἦσαν σύμφωνοι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσία, ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ ζητήτῃ τροπολογίας τινὰς εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ ἐμπόριον· γενομένων δὲ δεκτῶν τῶν τροπολογιῶν τούτων, ὑπεγράφη ἡ συνθήκη ὁποῖαν γνωρίζει αὐτὴν ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης. Αὐτὸς δὲ ὁ κόμης Καποδιστρίου ἐπρότεινε νὰ προτρέψῃ τὴν Πύλην νὰ συναίνεσθαι εἰς τὰ προσυμφωνηθέντα.

«Θεωρῶν, Ὑψηλότητε, τὴν θέσιν τοῦ Καποδιστρίου, δὲν θέλετε θαυμάσει, ὅτι πολλοὶ ἀπέδωκαν αὐτῷ ἐν τῇ διαπραγματεύσει κρυφίους σκοποὺς, οἷους συνέλαβον ἐνίοτε τινὲς τῶν συμπολιτῶν του κατὰ τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους. Καὶ ἂν πραγματικῶς εἶχε τοιαύτας ιδέας, τίς δύναται νὰ κατηγορήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ; Ὡς Ῥώσος, ὡς Ἕλληνας, ὡς Κερκυραῖος, οὐδὲν εἶχε καθήκον πρὸς τὴν Πύλην, ἥς τὰ συμφέροντα οὐδεμίαν ἠδύναντο νὰ ἐμπνεύσωσιν αὐτῷ μέριμναν. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι ψευδές, ψευδέστατον. Εἰδὼν καὶ ἀνέγνωσα ὁλόκληρον τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ λόρδου Castlereagh περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· οὐδὲν μὲ διέφυγεν ἔγγραφον· οὐδὲν δ' αὐτῶν περιέχει τὸν ἐλάχιστον ὑποκινητὸν σχετικῶς πρὸς τὴν Πύλην. Ὁ Καποδιστρίου ἐπρότεινε ἀληθῶς καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν ἰδρυσιν ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἐν Ἰθάκῃ. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, μόνον ἐλαττήριον εἶχε τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόσδοξον τῆς πατρίδος του καὶ οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὰ κενοδόξα σχέδια τὰ τσακίς δικαίως ταράξαντα τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν. Εἶναι δὲ σοφώτατον, ἀλλότριον εἰς πᾶσαν πολιτικὴν ιδέαν καὶ οἷον ἤθελε συμφέρει ἐπίσης εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἐὰν ἔκειντο παρὰ τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅχι παρὰ τὰ παράλια τῆς Τουρκίας».

Κηδεία

Μετὰ βραχεῖαν νόσον ἀπεβίωσε σήμερον ὁ προσφιλὴς ἡμῶν πατὴρ καὶ ἀδελφός

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ταγματάρχης τῆς Οἰκονομίας καὶ οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ὅπως συνοδεύσωσι τὸν ἐκφορὰν αὐτοῦ γεννησομένην τὴν 10 ὥραν ἐκ τῆς παρὰ τὴν γαλλικὴν σχολὴν οἰκίας μας ὁδὸς Ἰπποκράτους.

Ἀθῆναι τῇ 4 Μαρτίου 1877.

Οἱ ἀδελφοί

ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ν. ΜΠΟΝΗΣ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΑΥΡΟΜΑΡΑ.

Τὰ τέκνα

ΜΑΡΙΑ Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ΕΥΔΟΚΙΑ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ, ΝΙΚΟΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

[Β'. 217—α.]

Μνημόσυνον

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 6 ἰσταμένου μηνὸς καὶ ὥραν 8 1)2 π. μ. ἐπιτελοῦμεν ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλούς ἡμῶν μητρὸς

ΕΙΡΗΝΗΣ

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἱεροτελεστείαν ταύτην ὅπως ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1877.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΛΙΩΤΗΣ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΗΛΙΩΤΗΣ.

[Β'. 218—α.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Δείγματα **ΚΑΠΝΩΝ** καὶ **ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ** τοῦ ἐν Πέρε Κωνσταντινουπόλεως ἐργοστασίου τοῦ κ. Α. ΜΠΑΛΑΤΖΗ, πωλουμένων ἐν θήκαις ἐσφραγισμέναις διὰ ἐνσήμου ταινίας τῆς ὁθωμαν. κυβερνήσεως εὐρίσκονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΚΟΛΑ (ὑπὸ τὴν οἰκίαν Μελέ). Αἱ διδόμεναι παραγγελίαι ἐκπληροῦνται ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Chez M. C. G. Colas, (place de la Banque) il y a des échantillons de Tabac et de Cigarettes de la Fabrique de Péra (Constantinople). On recevra la quantité demandée dans une quinzaine. (B. 211—γ.)

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η «ΕΛΠΙΣ».

Τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐμπείρου περὶ τὰ τοιαῦτα κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, ἐπετευχάσθη καὶ ὑπερέσθη καταλλήλως. Οἱ προσερχόμενοι εὐρήτουσι, ζῦθον ἐξαιρετικόν, κρύα φαγητά, ποτὰ διάφορα καὶ ὑπηρεσίαν πρόθυμον.

[Β'. 212—δ.]

ΜΑΓΕΙΡΟΣ Γάλλος ἐμπειρὸς τῆς μαγειρικῆς ἀφικόμενος ἐσχάτως ἐκ Γαλλίας ζητεῖ θέσιν. Ὁ ἔχων ἀνάγκην τοιοῦτου, ἀποταθῆτω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑσπέρου».

[Β'. 219—α']

Ὁ κ. Ἰάκωβος Βοττάρης εἰδοποιεῖ τὸ σεβ. κοινόν, ὅτι ἔλαβεν ἀρτίως ἐκ Ἰταλίας διάφορα εἶδη **ΚΑΡΝΟΦΩΡΩΝ** δένδρων ἀρίστης ποιότητος. Οἱ βουλομένοι προσελθέτωσιν εἰς τὸ ἀνθοκομεῖον τοῦ ἀπισθεν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.

[Β'. 220—α']

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ν. Π. Κουτσούκου ἀπέναντι τῆς πρώτης φυλακῆς εὐρίσκεται **ΣΑΠΩΝ** Γαλλίας πρωτίστης ποιότητος διὰ πλῆσιμον ἐνδυμάτων. Ὁ βουλομένος δύναται νὰ προσέλθῃ καὶ ἰδῇ μείνη λίαν εὐχαριστημένους διότι κατ' ἀναλογίαν εἶναι εὐθηνότερος τοῦ ἐν χρύσει ἑλληνικοῦ καθαρίζει καλλήτερον καὶ ἐν γένει τὰ ἀσπρόρουχα ἀποκατοῦν ἐν εἰδῶς ἀρώματος.

[Β'. 205—η']

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ.